

modermælkserstatning, med henblik på at sikre at virksomhederne overholder WHO's kodeks for markedsføring af modermælkserstatning, har haft tilfredsstillende virkning, og om ministeren overvejer at skaffe sig bedre juridiske instrumenter til at sikre overholdelsen af WHO's kodeks?»

Begrundelse

Der henvises til Kristeligt Dagblads artikel fra den 7. november 1997, hvoraf det fremgår, at ØK's datterselskab angiveligt har overtrådt WHO's kodeks for markedsføring af modermælkserstatning på trods af det moralske pres, som har ligget på også denne virksomhed. Der henvises i øvrigt til ministeren svar på spørgsmål nr. S 1658 af 14. marts 1997.

Svar (19/11 97)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Jeg har gennem nogen tid været i løbende kontakt med Sedan, som er modermælkserstatningsproducenternes brancheorganisation, for at klarlægge omfanget af eventuelle danske overtrædelser af WHO's kodeks for markedsføring af modermælkserstatning. I den forbindelse har jeg opfordret Sedan til at afgive en erklæring på vegne af sine medlemmer, hvori man indvilliger i at overholde WHO's kodeks og samtidig erklærer at ville overholde de resolutioner, som efterfølgende er vedtaget om dette emne af Verdenssundhedsforsamlingen. Jeg afventer nu et svar herpå.

Spm. nr. S 406

Til udenrigsministeren (10/11 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan udenrigsministeren garantere, at Amsterdamtraktatens asylprotokol ikke vil indgå i det retlige grundlag for afgørelsen af konkrete asylsager her i Danmark?»

Begrundelse

I Amsterdamtraktatens såkaldte spanske protokol slås det fast, at EU's medlemsstater skal betragtes som sikre oprindelseslande i relation til hinanden i alle retlige og praktiske spørgsmål i forbindelse med asylsager. Bestemmelsen fastslår på det grundlag, at asylansøgninger fra en statsborger i et andet EU-land ikke kan tages i betragtning. Ganske vist opregnes i protokollen fire undtagelsestilfælde, hvor en asylansøgning vil kunne behandles, men i praksis vil der næppe opstå mulighed for at anvende disse undtagelser.

Derfor indeholder protokollen i praksis et kategorisk forbud mod at give asyl til en borger fra et andet EU-land. Ikke desto mindre har udenrigsministeren over for Folketinget under debatten om L 2 (Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber) den 21. oktober 1997 oplyst, at der i asylprotokollen er taget højde for Danmarks internationale forpligtelser, og at protokollen »sikrer, at ethvert medlemsland kan behandle enhver asylansøgning på et individuelt grundlag«.

Problemet er, at udenrigsministerens udtalelse klart strider mod asylprotokollens meget enkle og umisforståelige tekst, der jo indebærer, at en asylansøgning fra en borger i et andet EU-land – uanset de konkrete individuelle omstændigheder – skal behandles som åbenbart grundløs.

Det må derfor afklares, om udenrigsministeren kan garantere, at asylprotokollens bestemmelse om, at de øvrige EU-lande er sikre oprindelseslande ikke vil blive lagt til grund for afgørelsen af konkrete asylsager. Eller med andre ord: Det må afklares, om regeringen kan garantere, at asylprotokollen ikke i kraft af tiltrædelsesloven vil blive inkorporeret i dansk ret på en sådan måde, at den skal lægges til grund ved behandlingen af konkrete sager.

Svar (24/11 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Amsterdamtraktatens asylprotokol vil indgå i det retlige grundlag for behandlingen af konkrete asylsager i Danmark. Danmark vil herefter betragte EU medlemslande som sikre oprindelseslande i relation til alle retlige og praktiske spørgsmål i forbindelse med asyl. Såfremt en